nieuw proces voor Uw Hof naar aanleiding van een hiertoe door de Hoge Autoriteit te geven formele beschikking (waartoe zij zich het recht voorbehield) kunnen worden beslist. Procesrechtelijk kan echter voorlopig op deze nieuwe elementen niet worden ingegaan. — Daar ons oordeel steunde op de tekst van de brief van de Hoge Autoriteit alsmede op de door haar gevolgde algemeen bekende procedure, bestaat er geen grond voor de kostenbeslissing op genoemde handelingen acht te slaan. Hetzelfde geldt voor de evenmin besliste vraag der kostenveroordeling in het laatste incident, daar er geen objectieve reden aanwezig was de conformiteit van de door de Hoge Autoriteit geproduceerde copie met het origineel in twijfel te trekken. Verzoekster zal derhalve alle proceskosten moeten dragen.

III — *Conclusie*

De beroepen zijn ontvankelijk doch niet gegrond. Verzoekster zal de proceskosten, met inbegrip van die op de nog niet berechte incidenten gevallen, moeten dragen.

Beschikking van het Hof van 22 juni 1965 [1]

In de zaak 9-65 :

De vennootschap
ACCIAIERIE SAN MICHELE S.p.A.
gevestigd te Turijn,
ten deze vertegenwoordigd door haar enig bestuurder A. Vigna, bijgestaan door Mr. A. Cottrau, advocaat te Turijn, advocaat bij het Hof van Cassatie te Rome,
ten deze domicilie gekozen hebbende ten kantore van Mr. G. Marque te Luxemburg,

verzoekster,

1 — Procestaal : Italiaans.

tegen

HOGE AUTORITEIT VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAP VOOR KOLEN EN STAAL,

vertegenwoordigd door Dr. I. Telchini,
bijgestaan door Prof. O. Giacchi, advocaat te Milaan,
ten deze domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, 2, Place de Metz,

verweerster,

HET HOF VAN JUSTITIE,

samengesteld als volgt :

Ch. L. Hammes, President,
A. M. Donner en R. Lecourt (Rapporteur), Kamerpresidenten,
L. Delvaux, A. Trabucchi, W. Strauß en R. Monaco, Rechters,
Advocaat-Generaal : K. Roemer,
Griffier : A. Van Houtte,

TEN AANZIEN VAN DE FEITEN

Overwegende dat de vennootschap Acciaierie San Michele bij verzoekschrift, geregistreerd op 2 februari 1965, het Hof heeft verzocht nietig te willen verklaren de door de Hoge Autoriteit op 13 november 1964 genomen en op 24 december daaropvolgend betekende individuele beschikking, waarbij aan verzoekster de verplichting wordt opgelegd tot betaling van een bedrag van 114.055.664 lire als bijdrage verschuldigd voor de verevening van ingevoerd en daarmede gelijkgesteld schroot;

Overwegende dat verzoekster bij haar memorie van 28 april 1965 heeft verzocht dat het den Hove behage :

„met verwerping van alle middelen van verweer en zonder de zaak 9-65 ten principale te behandelen als volgt te willen beschikken :

1. dat de behandeling van de zaak 9-65 zal worden geschorst totdat in een voor het Constitutionele Hof aanhangig geding betreffende de vraag der ongrondwettigheid van de wet 766 van 1952 waarbij het E.G.K.S.-Verdrag in Italië executoir werd verklaard, en met name de rechtsregels, neergelegd in artikel 33, tweede lid, 41 en 92, laatste lid, van genoemd Verdrag, arrest zal zijn gewezen;
2. dat een nieuwe termijn voor repliek zal worden vastgesteld voor het geval het Constitutionele Hof van de Italiaanse Republiek de hem bij beschikking

van 19 december 1964 door de Rechtbank te Turijn voorgelegde exceptie van constitutioneel recht ongegrond zou oordelen;

3. dat een nieuwe termijn voor repliek zal worden bepaald voor het geval de onderhavige incidentele vordering zou worden afgewezen;

kosten rechtens;"

dat verzoekster bij genoemde memorie een afschrift heeft overgelegd van de door de Rechtbank te Turijn gegeven beschikking in een tegen haar en de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal aanhangig gemaakte zaak;

dat verweerster bij memorie van 18 mei 1965 heeft geconcludeerd dat het den Hove behage :

„De door verzoekster verzochte schorsing van het geding te weigeren met veroordeling van verzoekster in de kosten."

TEN AANZIEN VAN HET RECHT

Overwegende dat de vennootschap Acciaierie San Michele in het voor het Hof onder no. 9-65 aanhangige beroep tegen de beschikking van de Hoge Autoriteit van 13 november 1964 incidenteel heeft gevorderd, dat het geding zal worden geschorst totdat het Italiaanse Constitutionele Hof uitspraak gedaan zal hebben over de onverenigbaarheid met de Italiaanse constitutie van zekere bepalingen uit het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal;

Overwegende dat, gezien de thans ter beschikking staande gegevens, op grond van de rangtalen, op het onderhavige incident onverwijld uitspraak kan worden gedaan;

Overwegende dat de vennootschap Acciaierie San Michele nadat haar door de Hoge Autoriteit op 18 december 1962 ingevolge 's Hofs arrest van 14 december 1962 een geldboete werd opgelegd wegens het niet overleggen van elektriciteitsrekeningen nodig voor de berekening van het verevenings-bedrag, tegen de tenuitvoerlegging van deze beschikking verzet heeft gedaan bij de Rechtbank te Turijn, daartoe stellende dat het invoeren van zekere bepalingen van het Verdrag in de Italiaanse rechtsorde bij een gewone wet mede zou brengen dat bedoelde bepalingen aan voornoemde onderneming niet kunnen worden tegengeworpen;

dat genoemde Rechtbank, in onzekerheid verkerende over de vraag in hoeverre aan het Verdragsrecht voorrang toekomt en de instellingen en rechterlijke procedures van de Gemeenschap met de Grondwet in overeenstemming zijn, bij beschikking van 19 december 1964 heeft beslist „dat de opgeworpen excepties van ongrondwettelijkheid niet kennelijk van grond is ontbloot" en zich tot het Constitutionele Hof heeft gewend ter verkrijging van een uitspraak over de geldigheid van de artikelen 33, 31 en 91 van het E.G.K.S.-Verdrag;

dat verzoekster ter ondersteuning van haar op voormelde gronden ingestelde incidentele vordering het „absolute" gezag van het door het Constitutionele Hof te wijzen arrest heeft ingeroepen, zich daarbij baserende op

de voor „alle rechters die over Italiaanse burgers rechtsmacht uitoefenen" geldende verplichting het voor hen aanhangige geding te schorsen;

Overwegende evenwel dat het Hof — zijnde de rechterlijke instantie welke tot taak heeft de eerbiediging van het recht bij de uitlegging en toepassing van het Verdrag te verzekeren — slechts acht mag slaan op de d.d. 22 juli 1952 door Italië zelf gedeponeerde ratificatie-oorkonde waardoor — te zamen met de overige oorkonden van gelijke aard — het Verdrag in werking is getreden;

dat uit de ratificatie-akten waarbij de Lid-Staten zich op identieke wijze verbonden hebben blijkt, dat alle staten op gelijke voorwaarden, definitief en zonder enig ander voorbehoud dan in de additionele protocollen is neergelegd, tot het Verdrag zijn toegetreden en mitsdien iedere vordering van een onderdaan van een Lid-Staat waarbij de geldigheid dezer toetreding in het geding wordt gebracht als strijdig met de communautaire rechtsorde moet worden beschouwd;

dat zodanige vordering in casu te minder kan worden ontvangen, omdat een beslissing tot schorsing van het geding de Gemeenschap in haar wezen zou treffen, hetzij daar op deze wijze de ratificatie-oorkonde slechts als een gedeeltelijke aanvaarding van het Verdrag zou kunnen worden beschouwd, hetzij als een middel om daaruit, naar gelang van de betrokken staat, telkens andere rechtsgevolgen af te leiden, of om aan verschillende onderdanen de gelegenheid te bieden zich aan die regels te onttrekken;

dat de deelname van de Italiaanse Republiek aan de gemeenschappelijke instellingen alsmede haar deel in de uit het Verdrag voortvloeiende rechten en verplichtingen de mogelijkheid uitsluiten dat haar onderdanen aan de integrale en uniforme toepassing van het Verdrag zouden kunnen ontkomen en aldus op andere wijze behandeld zouden worden dan de overige justitiabelen van de Gemeenschap;

dat derhalve, als strijdig met de openbare orde van de Gemeenschap moet worden afgewezen, iedere vordering tot wettiging van zodanige discriminaties, welke niet bij enige ratificatiewet in een Verdrag — hetwelk immers zodanige discriminaties verbiedt — kunnen worden ingevoerd;

dat de incidentele vordering derhalve dient te worden afgewezen;

TEN AANZIEN VAN DE KOSTEN

Overwegende dat blijkens artikel 69, eerste lid, de in het ongelijk gestelde partij in de kosten zal worden verwezen;

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal;

Gelet op de artikelen 69 en 91 van het Reglement voor de procesvoering en in het bijzonder op paragraaf 3 van laatstgenoemd artikel;

Gehoord het rapport van de Rechter-Rapporteur;

Gehoord de conclusie van de Advocaat-Generaal;

spoedshalve rechtdoende op de memories van partijen, geeft de volgende

BESCHIKKING

1. Verwerpt de door de Vennootschap Acciaierie San Michele op 24 april 1965 ingestelde incidentele vordering tot schorsing van de behandeling van de zaak 9-65;

2. Verstaat dat een nieuwe termijn zal worden bepaald waarbinnen verzoekster haar conclusie van repliek kan indienen;

3. Veroordeelt verzoekster in de kosten van het incident;

4. Verwerpt het meer of anders gevorderde.

Luxemburg, tweeëntwintig juni negentienhonderdvijfenzestig.

De Griffier,
A. Van Houtte

De President,
Ch. L. Hammes